

eksperimentere. Hvorfor skal man give Til-ladelse til at eksperimentere med disse Dyr aldeles uhindret, naar der dog gives en legal Vej, ad hvilken de, der overhovedet have Ret til at eksperimentere, kunne gaa, i det Lovforslag, som her ligger for, og som jo forhaabentlig vil blive ophøjet til Lov. Det har saa langt fra været Mindretallets Hensigt ved at stille disse Vædringsforslag — og det have vi heller ikke givet Grund til at tro — at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen paa dets videre Gang, tværtimod, vi vilde beklage, hvis saadanne Hindringer skulde komme, og jeg vil sige, at hvis den ærede Justitsminister fremkommer med ligesaa stærke Udtalelser imod Vædringsforslagene som den ærede Ordfører, og de ingen Støtte saa fra anden Side, vil Mindretallet tage under Overvejelse, om det vil lade Vædringsforslagene komme til endelig Afstemning. Med disse Bemærkninger skal jeg foreløbig anbefale Forslagene, idet jeg gentager, at Videnskabsens Ret og Lærv komme de ikke for nær. De tilfugte kun en Smule Beskyttelse ogsaa for den Del af Skabningen, som, hvor ringe Bevidsthed der end kan være hos den, dog hører med til de levende Skabninger, og som man hidtil har drevet et uhyre Misbrug med. Det kan være, at Mindretallet har haft nok saa stor Værlighed som den ærede Ordfører til at se det Misbrug, der har været drevet med disse Dyr, og jeg tror, at havde han set dette Misbrug, vilde han maaske have stillet sig anderledes til Forslagene. Med disse Bemærkninger skal jeg paa Mindretallets Vegne anbefale Vædringsforslagene.

Justitsministeren (Melleman):

Med Hensyn til det under Nr. 3 stillede Vædringsforslag af hele Udvalget skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at jeg ikke har noget derimod. — Hvad angaar de under Nr. 1 og 2 stillede Vædringsforslag, indrømmer jeg, ligesom den ærede Ordfører for Udvalget, saa vidt jeg forstod ham, ogsaa indrømmede, at disse Forslag, naar man overhovedet vilde drage de koldblodige Dyr ind under den ny Lovordning, ere moderate. Det maa man vistnok erkende, og det skal jeg ogsaa være rede til at indrømme, men jeg vil dog minde om, at i samme Grad som de ere moderate, i samme Grad de gaa ud paa ikke at lægge Videnskabsens Hindringer i Vejen, i samme Grad blive de betydningløse for Dyrene, saa at jeg egentlig ikke kan se, at de koldblodige Dyr opnaa noget ved disse Vædringsforslags Vedtagelse. Jeg tror nemlig ikke, at man paa nogen Maade kan ræsonnere som saa, at naar man gør Indskrænkninger for de varmbloedige

Dyrs Vedkommende og derimod lader de koldblodige Dyr blive helt udenfor, vil det føre til, at der bliver eksperimenteret stærkere med disse end hidtil. Jeg tror det ikke — jeg er ganske vist ikke meget kyndig paa dette Gebet. — men det forekommer mig rimeligt, at man ikke kan bevise det samme ved at foretage Eksperimenter paa de koldblodige som paa de varmbloedige Dyr. Naar man vil have Rede paa en eller anden Ting, tror jeg ikke, at man, om jeg maa udtrykke mig saa, kan erstatte, hvad man skulde lære ved at eksperimentere med de varmbloedige Dyr, ved at foretage lignende Eksperimenter paa de koldblodige, og jeg tror derfor ikke, at der er nogen saadan Forbindelse mellem disse to Forhold, at man kan sige, at naar der nu paalægges Videnskaben disse Vaandlige overfor de varmbloedige Dyr, denne saa vil kaste sig med Raseri over de koldblodige og ganske maltraktere dem. Det tror jeg ikke vil ske, og saa forekommer det mig, at de Grunde, som den ærede Ordfører anførte, maa siges at være rigtige. Det har jo ikke været nogen ganske let Ting at blive enig, og de Vædringsforslag, der vedtoges ved 2den Behandling, ere jo en Frugt, om jeg maa udtrykke mig saa, af udførlige og besværlige Forhandlinger mellem ganske vist udenfor Tinget staaende Videnskabsmænd, hvis Interesse for Spørgsmaalet Udvalget har været enigt om at respektere, og det ærede Udvalg, og derfor tror jeg ikke, at man bør røkke ved en saadan Overenskomst, naar der dog kun er Spørgsmaal om at naa saa uendelig lidt, som der efter min Mening her bliver Tale om. Det maa jo falde enhver i Sjænen, at de Videlser, hvis man overhovedet tror, det er Videlser, der i det hele taget paaføres de koldblodige Dyr gennem deres Brug til fysiologiske Eksperimenter, ere aldeles forsvindende i Sammenligning med de Videlser, der tilføjes dem i ethvert Røkken eller ved Fiskefanast eller deslige, og saa længe den offentlige Mening, Opinionen, ikke har rejst sig saaledes paa dette Punkt, at den i nogen mærkelig Grad kunde influere paa Behandlingen af disse Dyr i det daglige Liv og ved det daglige Vidskshæler, tror jeg rigtignok heller ikke, at der er nogen Grund til at skride ind paa dette enkelte Gebet. Den eneste Betragtningssmaade, der i saa Henseende forekommer mig at have noget paa sig, var, om nogen vilde sige, at dette var en Slags Begyndelse til at beskytte de koldblodige Dyr, og at dette maaske kunde give Stødet til, at der dannede sig en Opinion i Retning af, at der skulde tages mere Hensyn til dem. Det er den eneste Betragtningssmaade, fra hvilken jeg kunde